

پاسخ به برخی ملاحظات ایمنی زیستی گیاهان تراریخته

پیمان نوروزی

عضو هیات علمی و دانشیار موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندرقد، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج
کشاورزی، کرج، ایران

norouzi1389@gmail.com

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۹/۲۳، تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۴/۲۹

صفحه ۴۱-۵۶

چکیده

مهندسی ژنتیک گیاهی سریعترین فناوری پذیرفته شده در تاریخ بشر برای دستیابی به برتری های کیفی و کمی توسط کشاورزان بوده است. این فناوری مزایای واقعی برای محیط زیست و معیشت زارعین دربرداشته و دارد. متأسفانه علی رغم مطالعات علمی معتبر و متعدد در مورد ایمن بودن محصولات تراریخته برای مصرف کننده و محیط زیست، هنوز این فناوری با ادعاهای گمراه کننده ای از سوی برخی افراد مواجه می شود. نتایج یک پژوهش جامع بر روی مقالات منتشر شده در مجلات معتبر علمی نشان می دهد که کشت و کار گیاهان تراریخته باعث کاهش مصرف آفت کش ها به میزان ۳۷ درصد، افزایش عملکرد گیاه به میزان ۲۲ درصد و افزایش درآمد کشاورزان تا ۶۸ درصد شده است. با توجه به جدید بودن هدف توسعه و کشت گیاهان تراریخته در کشور لازم است به برخی پرسش هایی که از جانب مسئولان، کشاورزان، مصرف کنندگان، رسانه ها و سایر افراد در مورد جنبه های مختلف ایمنی محصولات تراریخته در سطح جامعه مطرح می شود پاسخ هایی مختصر و ساده ارائه شود. از این رو در این مقاله به ۲۰ پرسش مهم در مورد محصولات تراریخته پاسخ داده می شود.

واژه های کلیدی: ایمنی زیستی، زیست فناوری، مهندسی ژنتیک، گیاهان تراریخته.

مقدمه

ایمنی زیستی مجموعه‌ای از تدابیر، سیاست‌ها، مقررات و روش‌هایی برای تضمین بهره‌برداری از فواید فناوری زیستی جدید و پیشگیری از آثار سوء احتمالی کاربرد این فناوری بر تنوع زیستی، سلامت انسان، دام، گیاه و محیط‌زیست است. در این مقاله علمی ترویجی به ۲۰ پرسش اساسی که در زمینه استفاده از محصولات تراریخته در سطح جامعه مطرح می‌شود پاسخی علمی داده شده است (۲):

۱- مهندسی ژنتیک چیست و چگونه انجام می‌گیرد؟

مهندسی ژنتیک نوعی فناوری برای ورود یک قطعه دی.ان.ا یا ژن (عامل وراثت صفات در تقریباً تمامی موجودات زنده) به درون ژنوم یک موجود است. به موجود اصلاح ژنتیک‌یافته با این فناوری به اصطلاح GMO یا تراریخته گفته می‌شود. برای تولید یک گیاه تراریخته ابتدا دی.ان.ای جدید معمولاً به روش‌های آزمایشگاهی به درون سلول‌های گیاهی منتقل و سپس سلول‌های اصلاح ژنتیک

یافته از طریق کشت بافت به گیاه کامل تبدیل می‌شوند. بذره‌ای تولید شده توسط گیاهان تراریخته در واقع دی.ان.ای یا ژن جدید را به ارث می‌برند (۲).

۲- آیا در غذاهای ما معمولاً ژن وجود دارد؟

همه غذاهای گیاهی و جانوری حاوی ژن‌هایی متعدد هستند. در غذاهای پخته و یا فرآوری‌شده بیشتر دی.ان.ا از بین می‌رود و تجزیه می‌شود و به قطعات کوچکتری تبدیل می‌شود. هر غذای تازه یا پخته‌شده پس از خوردن و هضم شدن به اجزای تشکیل‌دهنده آن تبدیل می‌شود و بدن انسان از این اجزای تشکیل‌شده برای ساخت ژن‌ها و پروتئین‌های موردنیاز خود استفاده می‌کند (۲).

۳- آیا فناوری مهندسی ژنتیک با اصلاح نباتات سنتی متفاوت است؟

هدف هر دوی آن‌ها تولید گیاهانی با صفات برتر است که با اصلاح ژنتیکی گیاه انجام می‌شود. ولی در مهندسی ژنتیک این کار به صورتی دقیق با افزودن یک یا چند

ژن جدید به ژنوم یک گیاه زراعی انجام می‌شود ولی در اصلاح نباتات سنتی برای این هدف از تلاقی جنسی گیاهان با صفات مختلف و انتخاب نتاج آن‌ها استفاده می‌شود که حاصل ریخته ارثی والدین تلاقی هستند و معمولاً صفات مطلوب با صفات نامطلوب همراه است که برای حذف صفات نامطلوب در اصلاح سنتی نیاز به چندین نسل تلاقی برگشتی بوده که زمان‌بر و گاهی بی‌نتیجه است. همچنین در اصلاح نباتات سنتی به‌علت موانع تلاقی جنسی نمی‌توان ژن دلخواه را از هر گیاهی وارد گیاه میزبان کرد، ولی در مهندسی ژنتیک این محدودیت وجود ندارد و ژن‌های مفید را می‌توان پس از مراحل جداسازی در گیاه میزبان وارد و در زمانی کوتاه‌تر بدون تغییر صفات مطلوب گیاه میزبان، یک یا چند صفت مطلوب دیگر ایجاد کرد (۲).

۴- آیا نتایج پیش‌بینی‌شده مهندسی ژنتیک

از نتایج اصلاح نباتات سنتی متفاوت است؟

هیچ مدرکی وجود ندارد که نشان دهد تولید یک رقم جدید گیاهی با استفاده از

فناوری مهندسی ژنتیک احتمال بیشتری از اثرات پیش‌بینی‌نشده نسبت به تولید همان رقم با کمک اصلاح نباتات سنتی داشته باشد. البته ملاحظات در مورد اثرات ناخواسته ورود یک ژن به ژنوم گیاه توسط مهندسی ژنتیک توسط برخی افراد ابراز شده است. ولی با افزایش دانش ما از علم ژنومیک مشخص شده است که مواردی مشابه مهندسی ژنتیک بارها در طول تاریخ گیاهان اتفاق افتاده است. برای مثال، برخی باکتری‌ها و ویروس‌ها پس از آلودگی گیاه، ژن‌هایی از ژنوم خود را وارد ژنوم گیاه میزبان می‌کنند. مثلاً سیب‌زمینی شیرین حاصل مهندسی ژنتیک توسط نوعی آگروباکتری بوده است که هزاران سال پیش در طبیعت اتفاق افتاده است. همچنین به‌صورت طبیعی در ژنوم گیاهان ژن‌های جهنده‌ای وجود دارد که در سرتاسر ژنوم موجود حرکت کرده و در نواحی مختلف ژنوم، خود را وارد و درج می‌کنند. پدیده‌ی گرفتن یا از دست دادن ژن‌های افراد مختلف یک گونه پدیده خیلی معمول و شناخته‌شده‌ای است. به خاطر همین فرآیندها، همه ارقام یا

واريته‌های جدید گیاهی می‌توانند حامل ژن‌های وارد شده در مکان‌های نامشخص ژنوم و یا حامل ژن‌هایی جدیدی شوند که قبلاً در زنجیره غذایی بشر نبوده است و یا از گونه‌های غیر گیاهی وارد ارقام جدید گیاهی شده است. این بدین مفهوم است که معمولاً وقوع نتایج غیرقابل پیش‌بینی در گیاه ارتباطی با تراریخته یا غیرتراریخته بودن گیاه ندارد. ضمن آنکه محصولات تراریخته قبل از تجاری شدن، مراحل مختلف ارزیابی ایمنی و سلامت را طی می‌کنند و آنچه که در بازار محصولات تراریخته به فروش می‌رسد به تایید سازمان بهداشت جهانی برای مصرف‌کنندگان از سلامت برخوردار است (۲).

۵- چه ژن‌هایی بیشتر به گیاهان تراریخته وارد شده‌اند و چرا؟

بیشتر محصولات تراریخته تولید شده تاکنون شامل گیاهان مقاوم به علف‌کش، مقاوم به حشرات و ویروس‌ها بوده است که به‌خاطر اهمیت این صفات برای کشاورزان و سادگی و کارایی مهندسی ژنتیک در انتقال ژن‌های صفات مذکور

بوده است. البته امروزه صفات مهم دیگری همچون تحمل به خشکی و دارای صفات خاص نیز اضافه شده است (۲، ۳، ۴، ۵، ۶).

۶- محصولات تراریخته در چه کشورهایی کشت می‌شوند؟

در سال ۲۰۱۷ محصولات تراریخته توسط ۱۸ میلیون کشاورز در ۲۴ کشور در مساحت ۱۸۹ میلیون هکتار معادل ۱۱ درصد سطح زیر کشت کل محصولات در جهان کشت شده است. این ۲۴ کشور که حدود ۶۰ درصد جمعیت جهان را به خود اختصاص می‌دهند بر اساس مساحت زیر کشت محصولات تراریخته به ترتیب شامل: امریکا، برزیل، آرژانتین، کانادا، هند، پاراگوئه، پاکستان، چین، آفریقای جنوبی، اروگوئه، بولیوی، استرالیا، فیلیپین، میانمار، اسپانیا، سودان، مکزیک، کلمبیا، ویتنام، هندوراس، شیلی، پرتغال، بنگلادش، کاستاریکا هستند. در بین کشورهای فوق امریکا بزرگترین تولیدکننده و در عین حال بزرگترین مصرف‌کننده محصولات تراریخته در جهان است. همچنین مشاهده می‌شود که کشت

محصول تراریخته ارتباطی با پیشرفته بودن و یا در حال توسعه بودن کشورها ندارد و حتی در سال‌های اخیر تولید محصولات تراریخته در کشورهای در حال توسعه از کشورهای پیشرفته سبقت گرفته است (۲)، ۳، ۴، ۵، ۶).

۷- محصولات تراریخته به چه صورت

مصرف می‌شوند؟

محصولات ذرت و سویا عمدتاً برای تغذیه حیوانات استفاده می‌شوند. گوشت و شیر و تخم مرغ حاصل از حیوانات تغذیه‌شده با محصولات تراریخته در بسیاری از کشورها توسط مردم به مصرف می‌رسند. محصولات تراریخته همچنین در بسیاری از غذاهای فرآوری‌شده به کار می‌روند و به صورت روغن‌های آشپزی و سایر ترکیبات غذایی توسط مردم جهان خورده می‌شوند. محصولات تراریخته عمده‌ای که به صورت تازه و خام به مصرف انسان می‌رسند شامل یونجه، کدو و پاپایا در امریکا، گوجه فرنگی، پاپایا و فلفل شیرین در چین و بادمجان در بنگلادش است (۲).

۸- آیا محصولات تراریخته برای مصرف

انسان از سلامت و ایمنی لازم برخوردارند؟

بله تمامی سازمان‌های مسئول بین‌المللی از جمله سازمان بهداشت جهانی (WHO)، سازمان تجارت جهانی (WTO)، سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد (FAO)، و سازمان ایمنی غذایی اتحادیه اروپا (EFSA) اعلام کرده‌اند که محصولات تراریخته موجود در بازار هدف مورد پژوهش‌های علمی بسیار دقیق و کاملی قرار گرفته و سلامتی و مزیت‌های بهداشتی آن‌ها کاملاً تأیید شده است. به عبارتی محصولات تراریخته تأیید شده و موجود در بازار همگی ایمن و سالم هستند. هیچ مدرکی وجود ندارد که نشان دهد خوردن یک گیاه زراعی به صرف تراریخته‌بودن آن خطرناک است. ملاحظات احتمالی مرتبط با ژن‌های جدید وارد شده به گیاهان همواره با آزمایش‌های دقیق مورد بررسی قرار می‌گیرد تا گیاه تراریخته‌ای تجاری شود که هیچ‌گونه خطری برای سلامتی مصرف‌کننده نداشته باشد. از ۲۰ سال پیش که اولین محصولات تراریخته در جهان به صورت

تجاری کشت و مصرف شده‌اند تا به حال مدرک معتبری دال بر اثرات بیماری‌زایی مرتبط با مصرف طولانی‌مدت گیاه تراریخته تجاری شده در بازار وجود نداشته است. در واقع سلامت و ایمنی محصولات تراریخته تجاری شده نسبت به محصولات غیرتراریخته اگر بیشتر نباشد کمتر نخواهد بود (۲، ۷، ۸، ۹).

۹ - آیا خوردن غذاهای تراریخته می‌تواند بر ژن‌های ما اثر سویی داشته باشد؟

خیر، خوردن غذای تراریخته بر ژن‌های شخص اثری ندارند و بیشتر غذای خورده شده حاوی ژن‌های زیادی است که در اثر پختن، فرآوری شدن و هضم شدن در بدن انسان به اجزای کوچکی تجزیه و تخریب می‌شوند بدون آنکه بر ماهیت ژنتیکی فرد اثر بگذارند. بدن موجود از مواد غذایی هضم شده برای ساختن مواد ژنتیکی خود استفاده می‌کند و هیچ ژنی به صورت کامل و دست نخورده نمی‌تواند از طریق خوردن غذا وارد ژنوم فرد شود و برای بدن فرقی بین غذای تراریخته و غیرتراریخته از این نظر وجود ندارد.

بیشتر سلول‌های گیاهی و جانوری حاوی سی هزار ژن هستند که در سلول‌های محصولات تراریخته نسبت به سلول‌های محصول غیرتراریخته مشابه آن، تنها یک یا چند ژن بیشتر وجود دارد. بنابراین سهم ژن انتقالی به ژن‌های از قبل موجود در گیاهان تراریخته بسیار ناچیز است. ضمن آنکه ژن انتقال یافته در محصولات تراریخته باعث ایجاد یک صفت مفید در موجود می‌شود که قبلاً در آن فرد وجود نداشته است (۲).

۱۰ - آیا گیاهان تراریخته به محیط زیست آسیب می‌رسانند؟

تراریخته بودن یک گیاه نمی‌تواند دلیل بر آسیب رساندن آن به محیط زیست باشد. گیاهان تراریخته با کاهش تسطیح جنگل‌ها و مراتع، کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای به علت تردد کمتر ماشین‌های کشاورزی در مزرعه، کاهش مرگ و میر حشرات و سایر جانداران بر اثر کاهش مصرف سموم شیمیایی خطرناک و کاهش میزان آلودگی محیط زیست، آب‌های روان و منابع آبی زیرزمینی به سموم شیمیایی می‌توانند

"نوروزی، پاسخ به برخی ملاحظات ایمنی زیستی گیاهان تراریخته"

باعث بهبود محیط زیست شوند (۲، ۷، ۸، ۹).

۱۱- آیا گیاهان تراریخته با سایر گیاهان

تلاقی می یابند؟

این مورد خاص محصولات تراریخته نیست و هر واریته ای می تواند با سایر واریته های زراعی و یا گونه های خویشاوند وحشی خود تلاقی یابد. برای گیاهان تراریخته قبل از تایید و اخذ مجوز رهاسازی در طبیعت و تجاری سازی، ارزیابی ها و بررسی های زیادی در مورد انتقال ژن های تراریخته به سایر گیاهان انجام می شود به طوری که گیاه تایید شده جهت کشت تجاری ریسکی برای سلامتی و محیط زیست نداشته باشد. مسئله تلاقی گیاهان تراریخته بیشتر در مورد گیاهان مقاوم به علف کش عمومی گلایفوسیت مطرح می شود. اگر برای چندین سال متوالی یک واریته تراریخته مقاوم به علف کش در مزرعه کشت شود و نیز علف های هرز خویشاوند آن واریته تراریخته در مزرعه و یا مجاورت آن وجود داشته باشد در آن صورت ممکن است ژن مقاومت به علف کش از گیاه

تراریخته به آن ها منتقل شود و این گیاهان نیز مقاوم شوند. در این شرایط می توان مجدداً از علف کش های انتخابی استفاده کرد که قبلاً برای واریته غیر تراریخته استفاده می شده است و جمعیت علف های هرز مقاوم را از بین برد و یا ارقام تراریخته جدیدی با مقاومت به یک علف کش عمومی جدید مانند گلیفوسینات تولید و استفاده کرد. البته مقاوم شدن علف های هرز می تواند در هر زراعتی اعم از تراریخته و غیر تراریخته در اثر مصرف بیش از حد و مکرر یک نوع علف کش ایجاد شود که با مدیریت تلفیقی علف های هرز قابل کنترل است (۲).

۱۲- آخرین وضعیت تولید محصولات

تراریخته در جهان چگونه است؟

طبق آخرین گزارش سرویس بین المللی دستیابی به و استفاده از زیست فناوری کشاورزی (ISAAA) سطح کشت گیاهان تراریخته از ۱/۷ میلیون هکتار در سال ۱۹۹۶ به حدود ۱۸۹ میلیون هکتار در سال ۲۰۱۷ رسیده است. این افزایش ۱۱۰ برابری در مدت ۲۲ سال، زیست فناوری را

به عنوان سریعترین فناوری گیاهی پذیرفته شده در سال های اخیر تبدیل کرده است که بازتابی از رضایت مندی کشاورزان از محصولات تراریخته است. از سال ۱۹۹۶ تاکنون سطح کشت گیاهان تراریخته در جهان به دو میلیارد هکتار معادل دو برابر مساحت کشور چین یا امریکا رسیده است و کشاورزان بیش از ۱۵۰ میلیارد دلار از طریق کشت گیاهان تراریخته سود برده اند و میزان فقر در ۱۷ میلیون کشاورز خرده پا کاهش یافته است. برای پنجمین سال متوالی، کشورهای در حال توسعه نسبت به کشورهای پیشرفته سطح کشت محصولات تراریخته بیشتری را به خود اختصاص داده اند. در سال ۲۰۱۷ کشور هند بزرگترین تولیدکننده پنبه بوده است که بخش عمده ای از آن، پنبه مقاوم به آفت با سطح کشت حدود ۱۳ میلیون هکتار توسط حدود ۸ میلیون نفر کشاورز خرده پا انجام شده است. گیاهان تراریخته می توانند پاسخگوی نیاز بشر به امنیت غذایی و سیستم های تولید زراعی پایدارتر در مقابله با تغییر اقلیم باشند. در سال ۲۰۱۷ گیاهان تراریخته جدیدی در امریکا،

برزیل، آرژانتین، کانادا و میانمار تصویب یا تجاری سازی شده است. در امریکا برای اولین بار سیب زمینی تراریخته حاوی آکریل آمید کمتر و مقاوم به تغییر رنگ تولید تجاری شده و همچنین سیب زمینی مقاوم به بیماری قارچی بلایت تولید و جهت تجاری سازی به تصویب رسیده است. سیب درختی تراریخته که پس از برش خوردن قهوه ای و تیره نمی شود نیز برای اولین بار تجاری سازی شد. کلزای تراریخته که به روش ویرایش ژنوم برای اولین بار تهیه و در امریکا کشت تجاری شد. همچنین برای اولین بار حیوان تراریخته (ماهی سالمون با سرعت رشد بیشتر و مقاوم به سرما) جهت مصرف انسان تایید و تصویب شد. سطح کشت گیاهان تراریخته دارای چند صفت به ۷۵ میلیون هکتار و در حدود ۴۱ درصد سطح کشت کل گیاهان تراریخته رسید. سطح کشت ذرت متحمل به خشکی در امریکا از ۸۰۰۰۰۰ هکتار در سال ۲۰۱۵ به ۱۴۰۰۰۰۰ هکتار در ۲۰۱۷ رسید (۲، ۳، ۴، ۵، ۶). با توجه به مزایای محصولات تراریخته برای امنیت غذایی، محیط زیست

پایدار، افزایش درآمد کشاورز و سلامت مصرف محصولات تراریخته، امید است با تولید تجاری گیاهان تراریخته مورد اولویت در کشور به خصوص ارقام تراریخته مقاوم به خشکی و شوری شاهد افزایش تولید و امنیت غذایی و کاهش واردات محصولات کشاورزی در آینده باشیم.

۱۳- چرا ایجاد گیاهان تراریخته یک ضرورت است؟

برای هزاران سال کشاورزان به اصلاح سنتی مبتنی بر انتخاب و تلاقی بین گیاهان متکی بوده‌اند تا بتوانند از صفات مطلوب همچون عملکرد بالاتر و مقاومت به آفات در گیاهان بهره‌برداری کنند. در اصلاح نباتات سنتی یا کلاسیک در گذشته‌ها از طریق آزمون و خطا ارقام گیاهی با صفات ژنتیکی اصلاح‌شده و پایدار توسعه می‌یافتند. کشاورزان همواره به فناوری‌های نوینی در زمینه افزایش محصول و مقاومت به تنش‌های زیستی مانند آفات و بیماری‌ها و تنش‌های زیستی مانند خشکی و شوری نیاز داشتند. از آنجایی که صفات مطلوب کشاورز همیشه

در گونه‌های خویشاوند وجود نداشت، از این رو فناوری گیاهان تراریخته توسعه یافت تا بتوان ژن‌های مفید را از منابع مختلفی برای اصلاح ارقام برتر گیاهی به دست آورد. گیاهان تراریخته توسعه یافتند تا صفات متعددی همچون مقاومت به آفات، بیماری‌ها و علف‌های هرز، بهبود ترکیبات غذایی گیاه، افزایش دوام نگهداری محصول در گیاهان ایجاد شود تا با این روش عملکرد گیاه به واسطه کاهش خسارت آفات و بیماری‌ها افزایش یابد و کنترل موثرتر علف‌های هرز با استفاده از گیاهان تراریخته مقاوم به علف‌کشی انجام شود که کمترین سمیت را برای انسان و محیط‌زیست داشته باشند. هزینه‌های مزرعه‌ای کاهش و درآمد کشاورز افزایش یابد. سلامت جامعه از طریق غذاهای حاصل از گیاهان با ارزش غذایی بیشتر بهبود یابد. مصرف آفت‌کش‌ها در محیط‌زیست و مصرف سوخت در مزرعه کاهش یابد و منجر به حفظ بیشتر منابع طبیعی همچون خاک و آب در اثر کاهش تردد ماشین‌آلات کشاورزی در مزرعه شود (۲، ۷، ۸، ۹).

۱۴- مراحل توسعه یک رقم تراریخته

گیاهی چگونه است؟

برای ایجاد یک رقم گیاهی تراریخته مراحل زیر انجام می‌شود:

الف- شناسایی ژن هدف در یک موجود (گیاه، جانور یا میکروارگانیسم) که مسئول یک صفت مورد نظر است. سپس جداسازی و همسانه‌سازی ژن هدف با استفاده از فنون زیست‌شناسی مولکولی.

ب- افزودن یک توالی پیشبر به ابتدای ژن هدف و یک توالی خاتمه‌دهنده به انتهای ژن هدف به منظور بیان ژن هدف در میزبان گیاهی و افزودن یک ژن انتخابگر برای شناسایی سلول‌ها یا بافت‌های تغییر یافته ژنتیکی.

ج- تراریختی یا انتقال سازه‌ی ژنی به میزبان گیاهی با روش‌های فیزیکی یا بیولوژیکی و ورود ژن هدف به ژنوم سلول‌های گیاهی به منظور ایجاد تغییری پایدار و وراثت‌پذیر در سلول‌ها یا اندام‌های گیاهی.

د- انتقال بافت گیاهی تراریخته به یک محیط انتخابی (محیط کشت حاوی یک آنتی‌بیوتیک یا علف‌کش) بسته به نوع ژن

انتخابگر که در این محیط معمولاً فقط سلول‌ها و بافت‌های تراریخته زنده باقی می‌مانند. سپس با استفاده از فنون کشت بافت، سلول‌ها و بافت‌های تراریخته به گیاه کامل تبدیل می‌شوند و ارزیابی‌های بعدی شامل تایید مولکولی حضور ژن هدف در ژنوم و بیان آن در گیاه در آزمایشگاه و نیز بذرگیری و بررسی وراثت‌پذیری ژن هدف و ارزیابی اثرات ناخواسته احتمالی بر روی صفات ظاهری و فیزیولوژیکی در گلخانه انجام می‌شود.

ه- آزمون‌های مزرعه‌ای و ارزیابی ایمنی در چند مکان و چند سال برای بررسی اثرات ژن وارد شده (تراژن) و عملکرد کلی گیاهان تراریخته و ارزیابی اثرات زیست‌محیطی و ایمنی غذایی گیاهان تراریخته.

و- همه داده‌ها و اطلاعات بدست آمده از ارزیابی‌های فوق توسط مراجع صلاحیت‌دار بررسی و در صورت تایید شدن، مجوز رهاسازی و کشت تجاری آن رقم تراریخته صادر می‌شود (۲).

"نوروزی، پاسخ به برخی ملاحظات ایمنی زیستی گیاهان تراریخته"

۱۵- چه گیاهان تراریخته‌ای تا به حال

تجاری سازی شده‌اند؟

گیاهان زراعی، باغی، زینتی و جنگلی مختلفی همچون پنبه مقاوم به آفت، سویای مقاوم به علف‌کش، ذرت مقاوم به آفت، علف‌کش یا خشکی، کلزای مقاوم به علف‌کش، چغندر قند مقاوم به علف‌کش، کدو حلوایی مقاوم به ویروس، گوجه‌فرنگی با طول عمر و نگهداری بیشتر در انبار، یونجه مقاوم به علف‌کش و دارای قابلیت هضم بیشتر برای دام، فلفل مقاوم به ویروس، ذرت شیرین مقاوم به آفت یا علف‌کش، سیب‌زمینی با قابلیت تولید کمتر آکریل امید پس از سرخ شدن، بادمجان مقاوم به آفت، پاپایا (خربزه درختی) مقاوم به ویروس، سیب درختی با دوام بیشتر پس از پوست گرفتن، گل رز و میخک با رنگ تغییر یافته و درخت سپیدار با سرعت رشد بیشتر از جمله گیاهان تراریخته‌ای هستند که برخی از آنها به مدت بیست سال در جهان کشت و مصرف شده‌اند (۲، ۳، ۴، ۵، ۶).

۱۶- آیا ارزیابی ارقام تراریخته گیاهی با

ارزیابی ارقام غیر تراریخته و کلاسیک

متفاوت است؟

معمولا ارقام غیر تراریخته (سنتی یا کلاسیک) به علت سابقه بسیار طولانی مصرف به صورت ایمن در نظر گرفته می شوند.

در صورتی که در همین ارقام گیاهی سنتی یا کلاسیک ممکن است در حین اصلاح رقم ترکیبات نامطلوبی به وجود آمده باشد که متأسفانه هیچ ارزیابی ایمنی بر روی آنها صورت نمی گیرد. ولی در گیاهان تراریخته پس از تولید و قبل از کشت تجاری و مصرف تحت ارزیابی های زیادی قرار می گیرند تا از ایمنی آنها برای مصرف کننده و محیط زیست اطمینان حاصل شود. براساس اعلام سازمان جهانی بهداشت، همه محصولات تراریخته که مجوز رهاسازی و کشت تجاری اخذ کرده اند برای مصرف توسط انسان کاملاً ایمن بوده و از سلامت برخوردارند (۲).

۱۷- ارزیابی ایمنی یک رقم تراریخته

چگونه انجام می گیرد؟

فرایندی بسیار دقیق و کامل و شامل موارد زیر است:

الف- استفاده از روش های ارزیابی ایمنی سیستماتیک که سال ها مورد قبول و حمایت سازمان ها و توافق نامه های بین المللی WHO، FAO، Codex Alimentarius، OECD و پروتکل ایمنی زیستی کارتاها بوده اند.

ب- تغییرات احتمالی ایجاد شده توسط مهندسی ژنتیک با استفاده از راهکارهای ارزیابی ریسک مقایسه ای بررسی می شوند. فرض آزمون مقایسه ای این است که گیاه زراعی غیرتراریخته دارای سابقه طولانی استفاده ایمن است و از آن به عنوان شاهد در ارزیابی های مقایسه ای با گیاه تراریخته استفاده می کنند. با انجام این مقایسه، ایمنی رقم تراریخته مشخص می شود.

ج- ارزیابی ایمنی برای تجاری سازی یک رقم تراریخته شامل ارزیابی ایمنی غذا برای انسان و خوراک برای حیوانات و نیز ارزیابی ریسک زیست محیطی همراه با اطلاعات شناسایی مولکولی رقم تراریخته

و تعیین خصوصیات پروتئین های جدید بیان شده در گیاه تراریخته انجام می شوند. د- اثر محصول تراژن (ژن منتقل شده به گیاه) بر سلامتی انسان با آنالیز گیاه تراریخته برای ریسک سمیت، حساسیت زایی و ترکیبات غذایی و غیره بسته به نوع اصلاح ژنتیکی ایجاد شده انجام می شود. در ارزیابی سمیت و حساسیت زایی، ماهیت شیمیایی و عملکرد مواد بیان شده جدید و غلظت ترکیب جدید تولید شده در اندام های خوراکی گیاه تراریخته بررسی می شود. برای بررسی حساسیت زایی محصول تراژن از مقایسه داده های آمینواسیدی پروتئین جدید با داده های ترکیبات حساسیت زای قبلا ثبت شده در پایگاه اطلاعات بیوانفورماتیکی استفاده می شود. اصل این همانی یا مشابهت تغذیه ای در گیاه تراریخته در برابر گیاه غیرتراریخته شاهد با مقایسه غلظت ترکیبات مهم و کلیدی آنها با یکدیگر انجام می شود. در این نوع آزمایش ها شرایط محیطی کشت و رشد هر دو نوع گیاه تراریخته و غیرتراریخته شاهد تا حد امکان یکسان در نظر گرفته می شود

تا صرفا اختلافات ژنتیکی آن‌ها مقایسه شوند. بررسی‌های تغذیه‌ای بر روی دام نیز ممکن است در برخی موارد انجام شود.

ه- ارزیابی ریسک زیست‌محیطی گیاهان تراریخته در مقایسه با اثرات گیاهان غیرتراریخته شاهد مورد به مورد انجام می‌شود. از اطلاعات پیشین ثبت‌شده در مورد اثر زیست‌محیطی یک گیاه غیرتراریخته خاص می‌توان برای مقایسه اثر گیاه تراریخته تازه واردشده به محیط‌زیست استفاده کرد. در بررسی‌های زیست‌محیطی گیاهان تراریخته از شاخص‌هایی همچون علفی‌شدن یا مهاجم شدن، الگوی جریان ژنی صفت واردشده جدید، اثر بر موجودات سودمند غیرهدف و غیره استفاده می‌شود (۲، ۷).

۱۸- آیا غذاهای تراریخته مواد مغذی

کمتری از غذاهای غیرتراریخته دارند؟

آنالیز تعیین ترکیبات غذایی یک محصول تراریخته بخش ضروری از فرآیند ارزیابی ایمنی محصولات تراریخته است و اگر از نظر برخی مواد مغذی در محصول تراریخته نسبت به محصول غیرتراریخته شاهد آن کاهش معنی‌داری ملاحظه شده

باشد آن گیاه در مسیر ارزیابی ایمنی حذف می‌شود و تجاری‌سازی نخواهد شد (۲). بالعکس برخی از محصولات تراریخته با هدف بهبود صفات تغذیه‌ای، افزایش ویتامین و مواد معدنی تولید می‌شوند.

۱۹- آیا اثرات بلند مدت غذاهای تراریخته

بر سلامتی انسان بررسی شده است؟

اولا بخش عمده‌ای از محصولات تراریخته به مدت بیست سال در جهان تولید و مصرف شده‌اند بدون آنکه عارضه‌ای برای مصرف‌کنندگان داشته باشند. ثانيا تنها تفاوت بین غذای تراریخته و غیرتراریخته شاهد همان محصول ژن‌های واردشده (معمولا یک پروتئین) در موجود تراریخته است. ایمنی مصرف این پروتئین جدید در غذای تراریخته بر اساس ارزیابی‌های متعدد قبل از تجاری‌سازی به اثبات رسیده است و محصولات تراریخته تجاری‌شده به نقل از سازمان جهانی بهداشت کاملا ایمن و سالم هستند. از آنجایی که گیاه اولیه غیرتراریخته قبل از انتقال ژن سالیان متمادی توسط انسان بدون هیچ نگرانی به

مصرف رسیده است، بنابراین با افزودن یک ژن به این گیاه که ایمنی پروتئین تولیدی آن نیز برای انسان به اثبات رسیده است، ضرورتی به بررسی اثرات بلندمدت محصول تراریخته بر سلامتی انسان بر اساس تاریخچه مصرف ایمن محصول غیرتراریخته آن وجود ندارد. ثالثاً می‌توان برخی اثرات بلندمدت استفاده از محصول تراریخته را با آزمایش‌هایی خاص در کوتاه‌مدت شبیه‌سازی و نتیجه‌گیری کرد. اگرچه اثر محصولات تراریخته بر مصرف کنندگان پس از تجاری‌شدن نیز می‌تواند به موازات تولید و مصرف در جهان دائم پایش و بررسی شود ولی این به مفهوم محروم‌ساختن مردم از دستاوردهای یک فناوری دوستار محیط‌زیست و سلامت انسان نیست (۲، ۷).

۲۰- آیا اهداف کشت محصولات تراریخته با اهداف کشت محصولات ارگانیک منافات دارد؟

خیر در خیلی موارد می‌توانند هم راستا باشند. نه تنها کشاورزی پیشرفته و نیل به

هدف تولید و توسعه پایدار مستلزم استفاده از فناوری‌های نو و به ویژه محصولات تراریخته است، بلکه گیاهان تراریخته مقاوم به آفات و بیماری‌ها می‌توانند در کشاورزی تلفیقی و ارگانیک در جهت کاهش مصرف سموم به کار روند. کشت محصولات تراریخته با اهداف کشاورزی ارگانیک از جمله عدم مصرف سم همسو است. از این روست که اصطلاح "ارگانوژنیک" تعریف می‌شود که از پیوند مبارک محصولات ارگانیک و محصولات تراریخته به‌وجود می‌آید. تعریف این اصطلاح جهت تبیین اهداف مشترک کشاورزی ارگانیک و تولید محصولات تراریخته است. در واقع مهندسی ژنتیک و تولید محصولات تراریخته فناوری پیشرفته‌ای است که بشر با هوشمندی از آن بهره می‌برد تا معضلات استفاده از سموم را کاهش دهد و تولید غذای سالم همراه با امنیت غذایی را به ارمغان آورد (۱).

References

فهرست منابع

۱. باقری‌راد ا.، نوروزی پ. و فصاحت پ. (۱۳۹۷). مقایسه محصولات کشاورزی ارگانیک، سستی و تراریخته. مجله مهندسی ژنتیک و ایمنی زیستی. دوره ۷. شماره ۱. صفحه ۱۱۴-۱۰۳.
2. . Ramakrishnan V. (2016). GM plants: Questions and answers. The Royal Society. UK's national academy of science.
3. James C. (2014). Global Status of Commercialized Biotech/GM Crops. ISAAA Brief No. 49. Ithaca, NY. <http://www.isaaa.org>.
4. James C. (2015). Global Status of Commercialized Biotech/GM Crops. ISAAA Brief No. 51. Ithaca, NY. <http://www.isaaa.org>.
5. James C. (2016). Global Status of Commercialized Biotech/GM Crops. ISAAA Brief No. 52. Ithaca, NY. <http://www.isaaa.org>.
6. James, C. (2017). Global Status of Commercialized Biotech/GM Crops. ISAAA Brief No. 53. Ithaca, NY. <http://www.isaaa.org>.
7. Klumper W. and Qaim M. (2014). A Meta-Analysis of the Impacts of Genetically Modified Crops. PLOS ONE. 9: e111629.
8. Qaim M. (2016). Genetically modified crops and agricultural development. Palgarve Macmilan Publisher. 210p.
9. Brookes, G. and P. Barfoot. (2016). GM Crops: Global Socio-economic and Environmental Impacts 1996-2014. PG Economics Ltd, UK.

Response to Some Biosafety Concerns of Transgenic Plants

Peyman Norouzi

Associate professor, Sugar Beet Seed Institute, Agricultural Research Education and Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran.

norouzi1389@gmail.com

Abstract

Plant genetic engineering has been the fastest technology adopted in human history to achieve quantitative and qualitative superiority by farmers. This technology has real benefits to the environment and the livelihood of farmers. Unfortunately, despite numerous credible scientific studies on the safety of GM products for the consumer and the environment, this technology still faces misleading claims by some. The results of a comprehensive study of articles published in the authoritative scientific journals show that the transgenic plant cultivation reduced pesticide use by 37%, increased yield by 22% and increased farmers' income by 68%. Given the new purpose of development and cultivation of transgenic plants in the country, it is necessary to answer some questions raised by officials, farmers, consumers, media and others on various aspects of transgenic crop safety at the community level. Provide them with concise and simple ones. Therefore, this article will answer 20 important questions about transgenic products.

Keywords: Biosafety, Biotechnology, Genetic Engineering, Transgenic Plants.